

ριστον, διότι ὁ πατέρας τὴν ἀγαπᾷ πολὺ, καὶ ἡ μήτηρ πολὺ ἐλυπήθη δι' αὐτήν.

Ἡ διήγησις αὕτη λίαν μ' ἐτάραξεν. Ἡ διχόνοια τῆς οἰκογενείας μεθ' ἧς ἔπρεπε νὰ συνδεθῶ μὲ κατελύπει. Γονεῖς ἀδίκως φερόμενοι πρὸς ἐκάτερον τῶν τέκνων τῶν, ἀδελφῇ τῆς συζύγου μου ψυχρά, ἀλαζών, στυνή, ἔσως ὑπὸ τῆς λύπης. Ἐσκέφθην νὰ ἐπισπεύσω τὸν γάμον καὶ ν' ἀπαλλαγῶ, ἐπανερχόμενος εἰς τὴν οἰκίαν μου, τῶν οἰκογενειακῶν ἐκείνων δυσχερειῶν.

Ἀφίκετο τέλος τὸ ἐκ Κοπεγχάγης ἀτμοπλοῖον κομίζον τὴν ἀναμενομένην ἀδελαν.

Ὁ πατήρ τῆς Καρολίνας δὲν ἔγραψεν, ἀλλ' ἡ μήτηρ μοι ἀπέστειλεν εὐγενεστάτην καὶ κολακευτικωτάτην ἐπιστολήν. Ἐν τέλει δὲ μοι συνέχαιρεν ὅτι ἐλάμβανον σύζυγον κεκτημένην ἀρίστα πρὸς εὐδαιμονίαν προτερήματα, τὸν ὑπογραμμόν, ὡς εἶπεν, τοῦ φύλου τῆς.

Ἡ Καρολίνα ἀνεχώρησεν ἔμεινα μόνος, ἀναλογιζόμενος τὰς ὑποχρεώσεις ἃς ἀνέλαβον...

— Ἡ κόρη αὕτη, ἔλεγον κατ' ἐμαυτόν, εἶνε ὡραία, ἀγαθὴ, καὶ μ' ἀγαπᾷ. Τί ἄλλο ἐπιθυμῶ;

Συγχρόνως ὅμως ἐθαύμαζον τὴν παράδοξον ἀνατροφήν της. Μόνον ἡ διάνοιά της ἀνεπτύχθη ὅπως οὖν, ἡ καρδιά της ὅμως ἔμεινε ἄγονος. Αἱ ἐπιστολαὶ τῆς μ' ἐλύπουν καὶ μὲ παρώργιζον. Οὐδέποτε εἶδον γραφὴν χειροτέραν καὶ μᾶλλον ἀνορθόγραφον ἔκτος τούτου, οἱ λόγοι τῆς ἦσαν ἐντελῶς κενοὶ ἰδεῶν καὶ αἰσθημάτων. Τὸ μόνον πρᾶγμα εὐχάριστον ὅπερ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τῆς μοι ἀνήγγελεν ἦτο ὅτι ὁ κύων μου ὁ Πιωτὸς ἦτο μαζὺ τῆς.

Ὁ ἀδελφός μου θνήσκων κατέλιπεν αὐτὸν εἰς ἐμέ· τὸν ἡγάπων πολὺ. Μὲ ἡκολούθησεν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου εἰς ὃ ἐπεβίβάσθη ἡ Καρολίνα καὶ ἔμεινε πλησίον τῆς. Ἀπεκρίθη εἰς αὐτὴν ὅτι ὁ κύων ἦτο εὐδαιμονέστερος ἐμοῦ καὶ ὅτι παρ' αὐτῇ ἐδήλου τὸ σύμβολον τῆς πίστεως.

Μετὰ τινὰς ἡμέρας, ἐνῶ ἡτοιμαζόμην ν' ἀπέλθω, ἦλθε πρὸς ἐπίσκεψίν μου ὁ ἀρχαῖος φίλος μου Ἀντώνιος Β*. Μοι εἶπεν ὅτι ἤδη ἐγνώριζον, ὅτι ἀπῆρχετο εἰς Φινλανδίαν ὅπου ἔτυχεν ἐπιζήλου θέσεως προσθεῖς ὅτι ἦλθεν εἰς Δουβερὰν ἵνα ὁμιλήσῃ μαζὺ μου.

— Ἀγαπητὲ φίλε, μοι εἶπε, θὰ σοὶ ἐμπιστευθῇ τὴν εὐτυχίαν τῆς ζωῆς μου.

— Περὶ τίνος πρόκειται;

— Ἐννοεῖς βεβαίως, ὑπέλαβε προκύπτων τοῦ παραθύρου ἵνα κρύψῃ τὴν ταραχήν του, ὅτι πρόκειται περὶ ἔρωτος. Εἶσαι εὐδαίμων, φίλε μου, θὰ βλέπῃς καθ' ἐκάστην τὴν κόρην, τὴν ὁποίαν λατρεύω θὰ νυμφευθῇ τὴν Καρολίναν... ἐγὼ δὲ τήκομαι ἀναλογιζόμενος τὴν ἀδελφὴν τῆς Μάγικαν.

— Πῶς! τὴν Μάγικαν, ἥτις οὔτε ὡραία, οὔτε νέα εἶνε, ἂν δὲν ἀπατώμαι, τὴν Μάγικαν, τὴν ὁποίαν ἐγκατέλειπεν ὁ μνηστὴρ τῆς!

— Ποῖος σοὶ τὰ εἶπε αὐτὰ! ἀνέκραξε

μετ' ὀργῆς. Δὲν εἶνε νέα λέγεις; Μόνον δύο ἔτη εἶνε μεγαλειτέρα τῆς Καρολίνας. Δὲν εἶνε ὡραία; Ποῖος λόγος δύναται νὰ ἐκφράσῃ τὰς κοσμούσας αὐτὴν χάριτας; Τὴν ἐγκατέλειπεν ὁ μνηστὴρ τῆς; Ἀθλίος βλάξ! μὴ δυνθῇς νὰ φυλάξῃ τὸν ἐμπιστευθέντα εἰς αὐτὸν μαργαρίτην! Διὰ τοῦτο μάλιστα ἀγαπῶ μανιωδῶς τὴν Μάγικαν. Αὕτη ἡγάπα τὸν νέον ἐκείνον ὡς ἀδελφόν μᾶλλον ἢ ὡς μνηστῆρα. Ἀλλ' ἃς ὑποθέσωμεν ὅτι δὲν τὸν ἡγάπα. Ποία κόρη θὰ περιεφρόνει τοσοῦτον εὐκόλως τὸν πλοῦτόν του; Ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἐλάτρευον αὐτήν, παρ' ὀλίγον δὲ παρεφρόνουν μαθὼν ὅτι ἦτο ἐλευθέρα.

— Καὶ ποῦ τὴν ἐγνώρισας;

— Εἰς Στοκχόλμην, ὅπου ἡ μήτηρ μου ἔμεινε ἐπὶ τινὰ ἔτη. Συχνάκις ἐπήγαγον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ θεοῦ τῆς. Τί ἀνθρωπος! δὲν ὑπάρχει ὁμοιος.

— Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα δὲν θὰ ἐπεθύμουν νὰ λάβω γυναῖκα τὴν μνηστὴν ἄλλου.

— Ἐν Δανίᾳ δυνατόν· τὸ πρᾶγμα ὅμως ἐν Σουηδίᾳ δὲν εἶνε προσβλητικόν· ἐκτὸς τούτου μικρὰς μόνον σχέσεις εἶχε μετ' αὐτοῦ ἡ Μάγικα.

— Ὁμολόγησες εἰς αὐτὴν τὸν ἔρωτά σου.

— Ὡ! ὄχι δὲν ἐτόλμησα. Προσέπαθησα νὰ μὲ νοήσῃ, ἀγνοῶ ὅμως ἂν ἐπέτυχον.

— Καὶ ἐγὼ τί μέλλει νὰ πράξω;

— Ν' ἀγρυπνῇς ἐπὶ τοῦ θησαυροῦ τούτου, νὰ μὲ πληροφορῇς περὶ τῶν συμβαινόντων ἐν τῇ οἰκογενείᾳ τῆς, καὶ ἂν θέλῃς μέχρι τάφου νὰ εὐγνωμονῶ εἰς σέ, νὰ ἐκλέξῃς τὴν κατάλληλον στιγμήν νὰ εἴπῃς τὸ ὄνομά μου καὶ νὰ ἐγχειρίσῃς αὐτῇ τὴν ἐπιστολήν αὐτήν. Ἀδιάφορον ἂν ἡ ἡμερομηνία θὰ εἶνε παλαιά, τὰ αἰσθηματὰ μου δὲν θὰ μεταβληθῶσι μέχρι τῆς τελευταίας πνοῆς μου.

Ἵπεσχέθην ὅτι θὰ ἐκτελέσω τὴν θερμὴν αὐτοῦ παράκλησιν καὶ ἀπεχωρίσθημεν. Περιπατῶν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος παρέβαλλον τὰ πρὸς τὴν Μάγικαν αἰσθηματὰ τοῦ φίλου μου πρὸς τὴν ἀγάπην τῆς Καρολίνας.

— Πολὺ παράδοξον, ἔλεγον κατ' ἐμαυτόν, τὸ αἶσθημα τὸ ὁποῖον καλοῦμεν ἔρωτα. Ὁμοιάζει πρὸς φοῖνικα, ὅστις τόσῳ μᾶλλον ἀναπτύσσεται ὅσῳ κατ' ἀρχὰς ἡ βλάστησίς του ἐμποδισθῇ.

Ἀνέγνων, δὲν ἐνθυμοῦμαι εἰς ποῖον ποιητὴν, ὅτι οἱ κλάδοι τοῦ ἔρωτος πρέπει νὰ βραχύνῃν ὑπὸ δακρύων, ὡς οἱ τῆς ἐλευθερίας ὑπὸ αἵματος. Εὐτυχὴς ὁ τρέφων ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ τὸ εὐγενὲς τοῦτο αἶσθημα! ὅσον ἀσθενὴς καὶ ἂν εἶνε ἡ ἐλπίς του, ἀρκεῖ ἵνα καταθέλῃ αὐτόν. Ἀλλ' ὁ γάμος δυνατόν ν' ἀποβῇ εὐτυχὴς καὶ ἄνευ τοῦ πάθους τούτου.

Ταῦτα ἀναλογιζόμενος ἀφικόμην εἰς Κοπεγχάγην καὶ ἀπεβίβάσθην φαιδρός.

[Ἐπεται συνέχεια].

ΔΕΧΟΜΕΘΑ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΑΣ

ἀπὸ τοῦ φύλλου 319, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου δημοσιεύονται

ΝΕΑ ΟΛΩΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΛΑΜΒΑΝΟΥΣΙ

ΔΩΡΕΑΝ

ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ Δ'

κομψότατον καὶ ἐκλεκτόν τομίδιον, περιέχον εὐφυεστάτας καὶ ἀληθεῖς Ἀθηναϊκὰς εἰκόνας τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου.

ΑΙΣΩΠΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα», κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν, ὑπολογιζομένης τῆς ἐτήσιας συνδρομῆς εἰς 104 φύλλα.

Τόμοι «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τῶν ἐτῶν Α', Β', Γ' καὶ Δ' δεδεμένοι στερεώτατα καὶ κομψότατα πωλοῦνται ἐν τῇ γραφείῳ ἡμῶν. Ἐπίσης φύλλα τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τοῦ Α' Β' καὶ Γ' ἔτους πρὸς λεπτὰ 20 ἑκάστον, τοῦ δὲ Δ' πρὸς λεπτὰ 10.

Ἡ ἐν Πάτραις γενικὴ ἀντιπροσωπεῖα τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» ἀνετίθη, ἀναδεχθέντι ταύτην εὐγενῶς, τῷ κ. Λεωνίδᾳ Κανελλοπούλῳ. (Τουρκικὸν Προξενεῖον. Τῷ ἰδίῳ ἀνετίθη καὶ ἡ ἐγγραφὴ νέων συνδρομητῶν, ἐπίσης καὶ ἡ ἀνανέωσις συνδρομῶν διὰ τὸ Ε' ἔτος καὶ δι' ὅτι, διήποτε ἀφορᾷ τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα».

Α. ΛΥΤΑΥΔ

ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗ

τροποποιηθεῖσα συμφώνως τῇ Ἑλληνικῇ νομοθεσίᾳ ὑπὸ

Α. ΚΑΛΔΙΒΩΚΑ

ἑφημερίδος τῆς Ἱατροδικαστικῆς ἐν τῇ Ἑθνικῇ Πανεπιστημίῳ.

Τόμος εἰς 8ον ἐκ σελ. 356, τιμώμενος δραχ. 8 ταχυδρομικῶς, 8,50 καὶ ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φρ. χρυσ. 8.

Α. ΚΑΛΔΙΒΩΚΑ

ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

Περὶ τῶν ἐξ αἵματος κηλίδων μετὰ εἰκόνων.

Τόμος εἰς 8ον ἐκ σελ. 62, τιμώμενος δραχ. 2 ταχυδρομικῶς, 2,30.

Εὐρίσκονται ἀμφότερα ἐν τῇ γραφείῳ ἡμῶν.

Ι. Γ. ΤΣΑΚΑΣΙΑΝΟΥ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Τόμος καλλιτεχνικώτατος ἐκ 350 σελίδων ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΤΕΡΟΝ

ΔΩΡΟΝ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ

Δι' ἀμφοτέρω τὰ φύλλα διὰ πᾶσαν ἡλικίαν καὶ τάξιν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Τιμὴ χρυσοδέτων διὰ τὸ ἐσωτερικόν θρ. 4.

Ἀπλῶν μετὰ καλλιτεχνικοῦ ἐξωφύλλου » 3.

Διὰ τὸ ἐξωτερικόν πληρωτέα εἰς φρ. χρυσᾷ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἔχοντες ἀγγελίας νὰ ἐπιστρέψωσι αὐτάς τῷ κ. Ι. Γ. Τσακασιάνῳ ἐνταῦθα, ἢ ἐν τῇ γραφείῳ ἡμῶν. Οἱ ἐπιθυμοῦντες δὲ ν' ἀποκτήσωσι ταῦτα, ἃς πέμψωσι τὸ ἀντίτιμον ἢ τῷ κ. Τσακασιάνῳ, ἢ τῇ διευθύνσει τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων».